

βαρόφωνος, καθὼς τὴν ὀνομάζει ὁ Ὀμηρος, εἶναι ὅμως τοῦλάχιστον, ὡς πρὸς ἡμᾶς, γνωστὴ ὅτι ὑπῆρξεν, ὑπ' αὐτὴν τὴν Ἐθνικὴν προσωνομίαν, δι' ἧς εἰδικῶς Καρικὴ Διάλεκτος ὀνομάζεται.

§ ια. Ἐν τούτοις ἃς προσθέσωμεν καὶ τὰ Ἑπειρωτικὰ ἔθνη, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει ὁ Στράβων (βιβ. ζ'. 324) ὅτι « Τῶν » μὲν σὺν Ἑπειρωτῶν ἔθνη, φησὶν εἶναι Θεόπομπος τετταρεσ- » καίδεκα. Τούτων δ' ἐνδοξότατα Χάονες, καὶ Μολοττοί, διὰ » τὸ ἄρξαι ποτὲ πάσης τῆς Ἑπειρώτιδος, πρότερον μὲν Χάονας, » ὑστερον δὲ Μολοττοὺς, οἳ καὶ διὰ τὴν συγγένειαν τῶν Βασι- » λέων ἐπιπλέον ηὐξήθησαν. Τῶν γὰρ Αἰακιδῶν ἦσαν. Καὶ » διὰ τὸ παρά τούτοις εἶναι τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντείου παλαιόν » τε καὶ ὀνομαστόν. » Ἡ Διάλεκτος ὅμως αὐτῶν τῶν Ἑπειρω- » τικῶν ἔθνων, ὑπ' οὐδεμιᾶς Ἐθνικῆς προσωνομίας, ὡς εἰδικὴ ἀναφέρεται. Ὄθεν δὲν ἔχομεν, εἰ μὴ νὰ συμπεράνωμεν περὶ αὐτῆς, ἀπ' ὅσα περὶ τοῦ ἐν Δωδώνῃ μαντείου ἰσορεῖ ὁ Ἡρόδοτος, ὅτι ἦτον καὶ αὐτὴ, ὡς ἡ τῶν Πελασγῶν, Βάρβαρος.

